

1987. évi 20. törvényerejű rendelet

az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben, az 1980. évi április hó 11. napján kelt Egyezménye kihirdetéséről¹

Hatályos: 2016. 02. 01. –

(A Magyar Népköztársaság² megerősítő okiratának letétele az Egyesült Nemzetek Főtitkárságánál, New Yorkban, az 1983. évi június hó 19. napján megtörtént. Az Egyezmény a 99. cikkében megkívánt kellő számú okiratok letétele következtében 1988. január 1-jén lép hatályba.)

1. § A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Bécsben, 1980. évi április hó 11. napján kelt, az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló Egyezményét e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett Egyezmény hivatalos magyar nyelvű szövege a következő:

AZ EGYESÜLT NEMZETEK EGYEZMÉNYE AZ ÁRUK NEMZETKÖZI ADÁSVÉTELI SZERZŐDÉSEIRŐL

AZ EGYEZMÉNYBEN RÉSZES ÁLLAMOK, EMLÉKEZETBEN TARTVA az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének hatodik rendkívüli ülészakán elfogadott határozatokban foglalt általános célkitűzéseket egy Új Nemzetközi Gazdasági Rend létrehozására vonatkozóan,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az egyenlőség és a kölcsönös előnyök alapján folytatott nemzetközi kereskedelem fejlődése jelentős tényező az államok közötti barátságos kapcsolatok előmozdításában,

AZON VÉLEMÉNYTŐL VEZETTETVE, hogy az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseire alkalmazandó és a különböző társadalmi, gazdasági és jogi rendszerekkel összeegyeztethető egységes szabályok elfogadása hozzájárul a nemzetközi kereskedelem jogi akadályainak felszámolásához és elősegíti a nemzetközi kereskedelem fejlődését,

MEGÁLLAPODTAK a következőkben:

I. RÉSZ ALKALMAZÁSI KÖR ÉS ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. Cím

ALKALMAZÁSI KÖR

1. cikk

(1) Az Egyezmény, a különböző államokban telephellyel rendelkező felek között, áruk adásvételére vonatkozó szerződésekre alkalmazandó, ha

a) ezek az államok Szerződő Államok, vagy

b) a nemzetközi magánjog szabályai valamely Szerződő Állam jogának alkalmazásához vezetnek.

(2) Az a tény, hogy a felek telephelye különböző államokban van, nem vehető figyelembe, ha ez sem a szerződésből, sem a felek üzleti kapcsolataiból, illetve bármely általuk tett közlésből – a szerződéskötést megelőzően vagy a szerződéskötés időpontjában – nem tűnik ki.

(3) Az Egyezmény alkalmazása szempontjából sem a felek állampolgársága, sem a felek, illetve a szerződés polgári jogi vagy kereskedelmi jogi jellege nem vehető figyelembe.

2. cikk

Az Egyezmény nem vonatkozik arra az adásvételre,

a) amelynek tárgya személyes, családi vagy háztartási használatra vásárolt áru, kivéve ha az eladó akár a szerződéskötést megelőző bármely időpontban, akár a szerződés megkötésekor, nem tudott és nem is kellett tudnia arról, hogy az árut ilyen célra

vásárolták;

- b) amely árverés keretében történt;
- c) amely végrehajtáson vagy egyéb hatósági intézkedésen alapul;
- d) amelynek tárgya kötvény, részvény, beruházási biztosíték, forgatható értékpapír vagy pénz;
- e) amelynek tárgya folyami és tengeri hajó, légpárnás hajó vagy légi közlekedési eszköz;
- f) amelynek tárgya villamos energia.

3. cikk

(1) Az áruk jövőbeni gyártására vagy előállítására vonatkozó szerződések adásvételi szerződésnek minősülnek, kivéve ha az áru megrendelője vállalja, hogy az áru gyártásához vagy előállításához szükséges anyagok lényeges részét ő szolgáltatja.

(2) Az Egyezmény nem vonatkozik azon szerződésekre, amelyekben az árut szolgáltató fél kötelezettségeinek túlnyomó része munkavégzésből vagy más tevékenységből áll.

4. cikk

Az Egyezmény kizárólag az adásvételi szerződések megkötését, valamint az eladónak és a vevőnek az ilyen szerződésből származó jogait és kötelezettségeit szabályozza. Kifejezett eltérő rendelkezés hiányában az Egyezmény nem érinti különösen

- a) a szerződésnek vagy a szerződés valamely rendelkezésének, illetve valamely szokásnak az érvényességét;
- b) a szerződésnek az eladott áru tulajdonjogára gyakorolt esetleges jogi hatását.

5. cikk

Az Egyezmény nem vonatkozik az áruk által bárkinek okozott haláláért, vagy személyi sérülésért az eladót terhelő felelősségre.

6. cikk

A felek kizárhatják az Egyezmény alkalmazását, illetve – a 12. cikk rendelkezései szerint – eltérhetnek tőle vagy módosíthatják bármely rendelkezésének jogi hatását.³

II. Cím

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

7. cikk

(1) Az Egyezmény értelmezése során figyelembe kell venni annak nemzetközi jellegét és annak szükségességét, hogy elősegítsék az Egyezmény egységes alkalmazását, valamint a jóhiszeműség érvényesítését a nemzetközi kereskedelemben.

(2) Az Egyezményben szabályozott ügyekkel összefüggő mindazokat kérdéseket, amelyekre az Egyezmény kifejezett rendelkezést nem tartalmaz, az Egyezmény alapjául szolgáló általános elvekkel, vagy – ilyen elvek hiányában – a nemzetközi magánjog szabályai alapján alkalmazandó jog rendelkezéseivel összhangban kell megoldani.

8. cikk

(1) Az Egyezmény alkalmazása szempontjából valamely fél nyilatkozatát vagy más magatartását e fél szándéka szerint kell értelmezni, feltéve, hogy a másik fél e szándékról tudott vagy arról tudnia kellett.

(2) Ha az előző bekezdés nem alkalmazható, az egyik fél nyilatkozatát vagy más magatartását úgy kell értelmezni, ahogy azt a másik félhez hasonló, ésszerűen gondolkodó személy azonos körülmények között értette volna.

(3) A fél szándékának vagy az ésszerűen gondolkodó személy megítélésének meghatározása szempontjából megfelelően figyelembe kell venni az eset valamennyi jelentős körülményét, ideértve a felek közötti tárgyalásokat, a közöttük kialakított

gyakorlatot, a szokásokat, valamint a felek ezt követően tanúsított magatartását.

9. cikk

(1) A feleket köti minden szokás, amelynek alkalmazásában megegyeztek és minden gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak.

(2) Ellenkező megállapodás hiányában a feleket úgy kell tekinteni, mint akik szerződésükre vagy annak megkötésére hallgatólagosan alkalmazni rendelték minden olyan szokást, amelyet ismertek vagy ismerniük kellett, továbbá amely a nemzetközi kereskedelemben széles körben ismert és amelyet a kereskedelem szóban forgó ágában használatos szerződéstípus körében rendszeresen alkalmaznak.

10. cikk

Az Egyezmény alkalmazása szempontjából

a) ha valamely félnek egynél több telephelye van, azt kell telephelynek tekinteni, amelyik a legszorosabb kapcsolatban van a szerződéssel és annak teljesítésével, figyelembe véve azokat a körülményeket, amelyeket a felek a szerződés megkötésekor vagy az azt megelőző bármely időpontban ismertek vagy számításba vettek:

b) ha valamelyik félnek nincs telephelye, szokásos tartózkodási helyét kell figyelembe venni.

11. cikk

Az adásvételi szerződést nem szükséges írásba foglalni, sem írásos módon bizonyítani és az más alakszerűséghez sincs kötve. A szerződés bármely módon bizonyítható, ideértve a tanúvallomást is.

12. cikk

Az Egyezmény 11. cikkének, 29. cikkének vagy II. Részének bármely olyan rendelkezése, amely az írásbelitől eltérő más formában is megengedi az adásvételi szerződés megkötését, módosítását vagy megegyezéssel történő megszüntetését, illetve bármely ajánlat megtételét vagy elfogadását vagy más akaratnyilatkozat tételét, nem alkalmazható, ha bármelyik fél telephelye olyan Szerződő Államban van, amely az Egyezmény 96. cikkében meghatározott nyilatkozatot megtette. A felek e cikktől nem térhetnek el és nem módosíthatják annak hatását.

13. cikk

Az Egyezmény alkalmazása szempontjából „írásbeli” alaknak tekintendő a távirat és a telex is.

II. RÉSZ A SZERZŐDÉS MEGKÖTÉSE

14. cikk

(1) Egy vagy több meghatározott személyhez címzett, szerződéskötésre irányuló javaslat akkor minősül ajánlatnak, ha kellően meghatározott és jelzi az ajánlattevőnek azt a szándékát, hogy elfogadása esetén magát kötelezettségben állónak tekinti. A javaslat akkor minősül kellően meghatározottnak, ha megjelöli az árut és kifejezetten vagy értelemszerűen megállapítja a mennyiséget és az árat vagy rendelkezéseket tartalmaz ezek meghatározására.

(2) Azt a javaslatot, amelyet nem egy vagy több meghatározott személyhez címeztek, csupán ajánlattételre irányuló felhívásnak kell tekinteni, hacsak a javaslatot tevő személy világosan nem utal ennek ellenkezőjére.

15. cikk

- (1) Az ajánlat akkor válik hatályossá, amikor megérkezik a címzetthez.
- (2) Még a visszavonatlan ajánlatot is vissza lehet vonni, ha az erről szóló nyilatkozat az ajánlatot megelőzően vagy azzal egy időben érkezik meg a címzetthez.

16. cikk

- (1) Az ajánlat mindaddig visszavonható, amíg a szerződést nem kötötték meg, feltéve hogy a visszavonás az elfogadó nyilatkozat elküldését megelőzően érkezik meg a címzetthez.
- (2) Az ajánlatot azonban nem lehet visszavonni
 - a) ha az – akár az elfogadásra vonatkozó meghatározott határidő megállapításával, akár más módon – utal arra, hogy visszavonhatatlan;
 - b) ha az ajánlat címzettje ésszerűen bízhatott abban, hogy az ajánlat visszavonhatatlan és a címzett az ajánlatban bízva járt el.

17. cikk

Az ajánlat, még ha visszavonhatatlan is, hatályát veszti, amikor annak visszautasítása az ajánlattevőhöz megérkezik.

18. cikk

- (1) Elfogadásnak minősül az ajánlat címzettjének ez irányú nyilatkozata, vagy az elfogadásra utaló magatartása. Hallgatás vagy valamilyen magatartástól való tartózkodás önmagában nem jelent elfogadást.
- (2) Az ajánlat elfogadása abban az időpontban válik hatályossá, amikor az elfogadás közlése az ajánlattevőhöz megérkezik. Nem hatályos az elfogadás, ha közlése nem érkezik meg az ajánlattevőhöz az általa meghatározott időn belül vagy ha határidő nincs meghatározva, ésszerű időn belül, figyelemmel az ügylet körülményeire, ideértve az ajánlattevő által igénybe vett hírközlő eszköz gyorsaságát. A szóbeli ajánlatot nyomban el kell fogadni, hacsak a körülményekből más nem következik.
- (3) Mindazonáltal, ha az ajánlat értelmében vagy a felek között kialakított gyakorlat, illetve a szokás alapján az ajánlat címzettje az elfogadást az ajánlattevő értesítése nélkül tevőlegesen, így az áru feladásával vagy a vételár kifizetésével is kinyilváníthatja, akkor az elfogadás a cselekmény véghezvitelének időpontjában hatályossá válik, feltéve, hogy ez a magatartás az előző bekezdésben meghatározott határidőn belül valósul meg.

19. cikk

- (1) Az ajánlatra adott és elfogadásra utaló válasz, ha kiegészítéseket, korlátozásokat vagy egyéb módosításokat is tartalmaz, az ajánlat visszautasítását jelenti és új ajánlatnak minősül.
- (2) Elfogadásnak minősül mégis az ajánlatra adott válasz, amely elfogadásra utal, de kiegészítő vagy az ajánlat feltételeiről lényegesen nem különböző, eltérő feltételeket is tartalmaz, feltéve, hogy az ajánlattevő, indokolatlan késedelem nélkül, szóban nem kifogásolja az eltérést vagy nem küld ilyen értelmű értesítést. Ha az ajánlattevő ily módon nem emel kifogást, az ajánlati feltételek az elfogadásban szereplő módosításokkal együtt alkotják a szerződés feltételeit.
- (3) Az ajánlat feltételeit lényegesen módosító jellegűnek tekintendők, egyebek között, az árra, a fizetésre, az áru minőségére és mennyiségére, a teljesítés helyére és idejére, az egyik félnek a másikkal szembeni felelőssége mértékére vagy a viták rendezésére vonatkozó kiegészítő vagy eltérő feltételek.

20. cikk

- (1) Az elfogadásra az ajánlattevő által táviratban vagy levélben megszabott határidő a távirat feladása vagy a levélben feltüntetett keltezés, illetve – ennek hiányában – a borítékon feltüntetett keltezés időpontjában kezdődik. Az ajánlattevő által az elfogadásra telefon, telex vagy más azonnali kapcsolatot létesítő eszköz útján megszabott határidő attól az időponttól kezdődik, amikor az ajánlat a címzetthez érkezik.
- (2) Az elfogadásra nyitva álló határidőn belül a hivatalos ünnepnapokat és munkaszüneti napokat az időtartam számításánál figyelembe kell venni. Ha azonban az írásbeli elfogadásról szóló értesítés azért nem kézbesíthető az ajánlattevő címére a határidő utolsó napján, mert ez a nap az ajánlattevő telephelyén hivatalos ünnepnapra vagy munkaszüneti napra esik, a határidő kitolódik az azt követő első munkanapra.

21. cikk

(1) Az elkésett elfogadás is hatályosnak minősül, ha erről az ajánlattevő a címzettet késedelem nélkül szóban tájékoztatja vagy részére ilyen értelmű értesítést küld.

(2) Ha az elkésett elfogadást tartalmazó levél vagy más irat arra utal, hogy azt olyan körülmények között adták fel, hogy szabályos továbbítása esetén megfelelő időben érkezett volna az ajánlattevőhöz, az elkésett elfogadás hatályosnak minősül, kivéve, ha az ajánlattevő késedelem nélkül szóban úgy tájékoztatja az ajánlat címzettjét, hogy ajánlatát hatálytalannak tekinti, vagy részére ilyen értelmű értesítést küld.

22. cikk

Az elfogadást vissza lehet vonni, ha a visszavonás az elfogadás hatályossá válását megelőzően vagy azzal egyidőben érkezik meg az ajánlattevőkhöz.

23. cikk

A szerződés abban az időpontban jön létre, amikor az Egyezmény rendelkezései értelmében az ajánlat elfogadása hatályossá válik.

24. cikk

Az Egyezmény e Részének alkalmazása szempontjából valamely ajánlat, elfogadó nyilatkozat vagy bármilyen más akaratnyilvánítás akkor „érkezik meg” a címzetthez, amikor azt vele szóban közlik vagy azt részére bármilyen más módon kézbesítik, akár neki személyesen, akár telephelyére vagy postai címére vagy – ha nincs telephelye, illetőleg postai címe – a szokásos tartózkodási helyére.

III. RÉSZ ADÁSVÉTEL

I. Cím

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

25. cikk

A felek egyike által elkövetett szerződésszegés akkor alapvető, ha az a másik félnek olyan hátrányt okoz, amely jelentős mértékben megfosztja őt attól, amit a szerződés alapján jogosult elvárni, kivéve, ha a szerződésszegő fél nem látta előre és egy észszerűen gondolkodó, hasonló személy, azonos körülmények között sem látta volna előre az ilyen következményt.

26. cikk

A szerződéstől történő elállásra vonatkozó nyilatkozat csak akkor hatályos, ha azt a másik féllel közölték.

27. cikk

Ha az egyik fél ezzel a Résszel összhangban és a körülményeknek megfelelő módon bármilyen értesítést, kérést vagy más közlést küld vagy intéz, úgy – az Egyezmény e Részének kifejezett eltérő rendelkezése hiányában – a továbbiakban bekövetkezett késedelem vagy hiba vagy pedig a közlés meg nem érkezése nem fosztja meg a felet attól a jogától, hogy közlésére hivatkozzék.